

opusdei.org

Ivan Pavao II mi je rekao: „Budi vjerna, budi apostol“

Alejandra Vanney je odvjetnica koja se 90-ih preselila iz Argentine u Poljsku kako bi tamo pomogla u početku apostolskog djelovanja Opusa Dei. Njezin posao na Varšavskom Sveučilištu dao joj je priliku da putuje u Rim i sudjeluje na nekoliko susreta s papom Ivanom Pavlom II.

8.07.2014.

Zahvaljujem Bogu što mi je dao mogućnost da osobno upoznam sveca koji je, iako mu se cijeli svijet sada obraća kao „svetom Ivanu Pavlu II“, za mene bio primjer prizemljene svetosti. Uvijek je bio vrlo nježan i zabrinut za svaku osobu, jednu po jednu.

Znao je pozvati: „Alexandra!“, kada bi me uočio među grupom poljskih studenata. Ali moram priznati da je mu je ponekad biskup Stanisław Dżwisz, njegov osobni tajnik, šapnuo: „Ona je iz Argentine, iz Poljske, iz Opusa Dei....“

Uistinu je volio ljude i imao univerzalno srce koje ga je vodilo da voli svaku karizmu u Crkvi. Jednom sam vidjela kako je pristupio grupi Karmeličanki i šalio se s njima: „Pobjegle ste iz svojeg samostana?“ Također sam vidjela kako postaje Talijan kada je bio s Talijanima. Nakon što su ga upoznali s

talijanskom obitelji iznenađeno je primijetio: „ali kako to da baka i djed stoje.“ I inzistirao je da im se donesu stolice.

Pridavao je veliku pozornost svakoj osobi. Netko mu je pokazao knjigu na audijenciji na kojoj sam bila prisutna. S obzirom da je bila dosta teška, Ivan Pavao II je predložio da ju se stavi na stol. Njegovi su tajnici pomaknuli nekoliko stolica kako bi oslobodili mjesto. Muškarac s knjigom to nije primijetio i kada je pokušao sjesti pao je na tlo. Ljudi su se počeli smijati. Papa je napeto gledao u njih izražavajući iznenađenje na njihov manjak milosrđa.

Na audijencijama s malim grupama Poljaka, bilo je predstavnika mnogih različitih institucija: izviđača, zborova, biskupa sa sjemeništarcima. Imao je veliku sposobnost sa svakim tamo razgovarati i slušati njihove

komentare. Biskupe bi pitao o njihovim sjemeništarcima i kako im ide.

Kada sam bila s njim shvatila sam koliko brzo shvaća što me brine. Jednom sam mu rekla da se brinem o osobi koja je vrlo udaljena od Boga. Uozbiljivši je rekao: „Jesi li pitala svetog Josemaríju za tu osobu.“ Rekla sam: „Jesam, tražim ga da joj pomogne.“ Nastavio je: „Pa, vjeruj u njegovu pomoć.“ Nakon toga, s velikom sposobnošću da prelazi s transcendentálnih tema na vrlo ljudske, dao mi je ohrabrujući smiješak i rekao: „Nemoj se brinuti, Papa će također moliti.“

Kada je upoznao moje roditelje bio je vrlo nježan. Njegove gotovo prve riječi bile su: „Želim vam zahvaliti.“ To se odnosilo na činjenicu da imaju kćer posvećenu Bogu i da su sretni što živi daleko od njih.

Posebno se sjećam vremena kada sam ga vidjela dok sam bila s grupom mladih žena iz Poljske povodom Jubileja 2000 godine. Velikom nas je snagom ohrabrio da budemo darežljive prema Bogu. Rekao nam je: „Isus će proći vrlo blizu vas ovih dana, ako vas pozove da mu date sve nemojte mu reći ne. To vas tražim kao Kristov Vikar; to je najjači argument koji imam.“

Zadnji put kad sam ga vidjela, nekoliko dana prije njegove smrti, u knjižnici Papinskog stana. Imala sam mu priliku reći nekoliko stvari, a on me gledao bez da je išta rekao. Bio je vrlo bolestan. Upravo sam sudjelovala na Kongresu UNIV-a, okupljanju sveučilišnih studenata u Rimu tijekom Uskrsa koje je počelo na poticaj svetog Josemaríje 1968. Radi njegove bolesti nismo bili u mogućnosti imati tradicionalnu audijenciju kod Pape, te sam mu rekla da je ove godine bio prisutniji s

nama nego u prošlosti jer smo se mnogo molili za njega. Njegov je osobni tajnik odgovorio umjesto njega: „Papa je vrlo sretan jer zna da može računati na studente UNIV-a iako ih ne može vidjeti.“

Na kraju, baš kada sam se spremala otići, Ivan Pavao II mi je rekao: „Budi vjerna, budi apostol.“

.....

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/article/ivan-pavao-ii-mi-je-rekao-budi-vjerna-budi-apostol/> (2.04.2026.)